

— dı III, 324-22 ;

çagır = şarap ; sıra. [*Rad., Kar., Çağ. ; Rab. ; Müh.*]
I, 363-11, 363-12 ;
II, 336-28 ;
III, 286-17, 385-17 ;

— lığ = şaraplı ; şarabı olan.
I, 494-26 ;

çagır = dar yol, küçük yol, çığır. *Bk : çığır.*
I, 363-14 ;

çağır-la — = sıra yapmak ; sıra içmek.
III, 331-17 ;

— dı III, 331-15 ;

— r III, 331-17 ;

çağır-lan — = sıra veya şarap sahibi olmak.
II, 267-18 ;

— dı II, 267-16 ;

— ur II, 267-18 ;

çaglan — = börtmek, yarı pişmek — et —
II, 245-17 ;

— dı II, 245-15 ;

— ur II, 245-16 ;

çagmur = şalgam. *Bk : çamgur. Krş. : Rad., Çağ. — çamgur.*
I, 16-21, 457-7 ;

çagri = dogan kuşu ; çakır kuşu. [*Müh. ; İd.*]
I, 421-8, 421-17 ;
II, 343-16 ;
III, 332-10 ;

çagruk = sertleşen, katılaştan.
I, 469-19 ;

— yér I, 469-19 ;

çaha = çakmak (Kençekçe).
I, 9-11 ;

çaxşa — = çağıl çuğul etmek, takılan süs eşyası ses vermek.
III, 286-16 ;

— dı III, 286-12 ;

— r III, 286-16 ;

çaxşak = dağ tepelerindeki taşlık yer.
I, 469-9 ;

- çaxşak** = kurutulmuş kaysi, üzüm gibi meyvalar (Karlukça).
I, 469-14 ;
- çaxşu** = "filiz herç = Lycium., denilen bir ot ve onun sıkması olup göz hastalıklarına ilâç yapılır (Öz Türkçe değildir).
I, 423-21 ;
- çak** = ses anlatan bir söz.
I, 333-13 ;
- **èt** — = ses çıkarmak.
— **èt-medi** I, 333-14 ;
- çak** = bir şeyin özünü, aynını bildiren kelime ; "tam, işte, aynı," sözleri gibi.
I, 333-5 ;
- çak** — = çakmak ; eriştirmek (Oğuzca), kışkırtmak. [*Rad., Çağ., Taran., Alt., Leb., Tel., Kaz., Kar. ; Caf. ; Müh. ; İd. ; Rab.j.*
II, 17-9 ;
- **dı** II, 17-3, 17-6, 17-8 ;
- **ar** II, 17-9 ;
- **sa** II, 23-18 ;
- **ıp** III, 26-2 ;
- çak** — = -kuş - aşağı inmek. *Bk : çok* —.
— **ar** III, 46-7 ;
- çak çuk** = odun, ceviz, kemik gibi şeylerin kırılmasından çıkan ses.
I, 333-10 ;
- — **ét** — = böyle bir ses çıkarmak.
— — **ét-ti** I, 333-12 ;
- çakıl** — = çakılmak ; ateş çakmak ; eriştirilmek.
II, 133-9 ;
- **dı** II, 133-4, 133-6, 133-8, 133-14 ;
- **ur** II, 133-9 ;
- çakın** — = çakınmak, kendisi için çakmak.
II, 149-19 ;
- **dı** II, 149-15 ;
- **ur** II, 149-18 ;
- çakır** = gök gözlü, çakır gözlü, çakır.
I, 363-15 ;
- **ı** I, 363-18 ;
- çakış** — = çakmakta yardım ve yarış etmek.
II, 104-10 ;

- **dı** II, 104-7 ;
 — **ur** II, 104-10 ;
çaklan — = calkanmak.
 — **ur** I, 513-7 ;
çakmak = çakmak — yakma aracı —. [*Rad., Çağ., Taran. ; Müh. ; İd. ; Rab.*]
 I, 469-21 ;
 II, 17-8, 104-7, 133-4, 149-15, 181-1 ;
 III, 26-2 ;
çakrak = kel, daz.
 I, 469-12 ;
çakrat — = gözü çakırılaştırmak.
 II, 334-8 ;
 — **tı** II, 334-4 ;
 — **ur** II, 334-8 ;
çakrış — = çağrışmak (Oğuzca).
 II, 209-4 ;
 — **tı** II, 209-2 ;
 — **ur** II, 209-4 ;
çaktur — = çaktırmak ; iki kişiyi kızıştırmak.
 II, 181-5 ;
 — **dı** II, 181-1 ;
 — **ur** II, 181-5 ;
çal — alaca, kır. [*Rad., Tel., Kom., Uyg. ; Caf. ; Müh. ; İd.*]
 III, 156-26 ;
çal — = yere çalmak, vurmak, yenmek ; söz kulağa çalmak. [*Rad., Uyg., Kr., Kaz., Kar ; Caf. ; İd., Hou.*]
 II, 24-14 ;
 — **dı** II, 23-13, 23-15, 23-22, 24-3 ;
 — **ur** II, 24-13 ;
 — **sa** II, 23-18 ;
çalang = geveze, bağırان, çalçene,
 III, 371-10 ;
 — **başı** = çalçene, bağırان kişi.
 III, 371-10 ;
çalang = yanmış gibi siyah, ot bitmeyen, çorak yer.
 III, 371-14 ;
çaldır çaldır = ses ifade eden bir söz.